

רש"י ד"ה לידי גיחוד שחוק בכל
תחבולות הללו עם ר"י להביא ר"ז
לידי שחוק. נ"צ ע"י צרעת (ל ע"א) ר' ירמיה
הוא יתיב קמיה דר' זירא והוא קא צדח עופא א"ל
בכל עגב יהיה תוטר ע"ש. והיינו דר' ירמיה היה
מתעסק להביא את ר' זירא לידי שחוק ור"ז היה
עגב בכל עת ואולי כל השאלות הזרות אשר נמצאו
בתלמוד מן ר' ירמיה עד שפ"א הוציאוהו מבית
המדרש (צ"ב כד ע"ב) כל אלו השאלות הזרות היו
לשמת את ר' זירא או שאר החכמים שהיו עלצים.
ומה שמסיים רש"י כאן דאסור למלאות פיו שחוק
ור"ז מתמיר על עצמו טפי אינו תוקן כיון דאסור
מן הדין אינו נוכל לשון תומרא:

[מהר"צ חיות]